

MOJE DOŽIVLJANJE IN BIVANJE V PORTU NA PORTUGALSKEM

V Portu sem prispela 31. 3. 2009 z letalom iz Graza. Na letališču v Portu me je pričakala Alina, ki je prav tako Erasmus študentka in opravila obvezno prakso v mednarodni pisarni.

Odpeljala me je do hiše, kjer stanujem med opravljanjem prakse v Portu. V hiši sta me sprejela lastnik in lastnica, ki sta mi razkazala hišo, in povedala, koliko približno pridejo stroški, koliko najemnina in kako bom plačevala stroške in najemnino.

V sredo, 1. 4. 2009, sem se odpravila skupaj z Alino, ki me je pričakala na letališču, na šolo ISCAP, natančneje v mednarodno pisarno, kjer sem spoznala mentorico ga.

Aleksandro Albuquerque, ki me je zelo lepo sprejela in povedala, kaj bom delala in kje bom delala. Po pogovoru me je seznanila z ga. Suzano, s katero sedaj sodelujem in ki me nadzoruje pri delu. Moj delovni čas je od ponedeljka do četrтка, od 10 do 13. ure.

sem vnašala podatke o šolah.

Delo, ki ga opravljam je zelo zanimivo in rada ga opravljam. Če imam kakšno vprašanje, ali če kaj ne razumem, vprašam ga. Suzano, ki mi vedno pomaga.

Portugalci so zelo prijazni narod, če imaš kakšne težave ali kakšen problem, so ti vedno pripravljeni pomagati, pa ne glede na to, od kod prihajaš in čeprav te vidijo prvič.

Prvi ogled Porta in Gaie, predela v Portu, sem izvedla skupaj z Erasmus študenti. Med drugim, smo se odpravili tudi na degustacijo portugalskega vina. Portugalsko vino je res dobro kot pravijo Portugalci, seveda je tudi močno, zato ni dobro pretiravati.

23. 4. 2009 sva se z ga. Suzano odpravili na informativno predstavitev šol za potencialne študente v Amarante (kraj v Portu), kjer sva predstavljali šolo ISCAP. Na predstavitvi so se predstavljale razne šole, od zasebnih, javnih do umetnostnih, in vsaka se je predstavljala na drugačen način. Nekatere so delile letake in promocijski material, nekatere pa so vrtele tudi glasbo in nekatere celo izvajale glasbeno-plesne točke.

V mojem prostem času se veliko družim z romunskimi Erasmus študenti, s katerimi se sprehajam in ogledujem plaže v Portu, npr. Foz (prostor, kjer se reka Douro izlije v Atlantski ocean), Jardim do Palácio de Cristal, Aliados (center mesta, kjer potekajo razne prireditve in zabave), ogledujemo si tudi muzeje umetnostne galerije, Jardim de Serralves, v katerem smo videli in okusili okusne pomaranče, ...

Za nas ni pomembno kam gremo, pomembno je, da se družimo in da spoznavamo druge kulture, drug narod ter prijatelje.

Vsak dan v Portu je nekaj posebnega, saj vidim ali najdem vedno kaj novega.

Sedaj se z mentorico, ga. Aleksandro, pripravljamo na mednarodni teden ISCAP-a, na katerem bom sodelovala in pomaga pri izvedbi, saj kot veste se bodo tudi naše profesorice udeležile mednarodnega tedna v Portu. Vem, da jim ne bo žal, saj bodo, poleg ostalega, spoznale čudovit in prijazen narod.

Priporočam vsakomur, ki ima možnost, da se odloči za prakso v tujini in ne bo mu žal. Res, da sem šele en mesec in pol na Portugalskem in da še vsega nisem videla in spoznala, ampak že zdaj vem, da je ta izkušnja zelo dobra zame, saj spoznavam nove ljudi in drugo kulturo. Če se ne bi odločila za opravljanje prakse v tujini, teh prijaznih ljudi verjetno ne bi spoznala.

Edina slabost opravljanja prakse v tujini je ta, da traja samo 3 mesece.

Saudações para o próximo (Lep pozdrav do naslednjič).

Staša Pinter

